

Pasvalio Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

GRETA MAGELINSKAITĖ
VILNIAUS UNIVERSITETO GAMTOS MOKSLŲ FAKULTETO
BIOLOGIJOS SPECIALYBĖS II KURSO STUDENTĖ
(TEL. 8626-81137)

EILĖRAŠČIAI

2007 m.

Senam krėslė

Vakaras ramus perbėgo per siaurą miško taką,
Nudelbė akis į pasikorusį mėnulį,
Nespėjo pasislėpt...
Paskendo šviesoj, skalaujančioj vagas kamienų...

Daug miškas mena –
Ašaras, dainas ir laumių juoką,
Aidintį vėlais vakarais...
Nukrito lyg lapų paklodė po kojom...

Per storą kilimą žengiu pirmyn basa.
Kutena pasaka seniai sekta.
Išburk iš delno, tavęs prašau,
Juk dar ilgai neauš...

Tu nieko nesakai,
Tik akys kužda kaip visada.
Užmiegu...
Lieku viena.

Žingsniai

Sukas gyvenimas
Mano pėdsake:
Vieni juda lėtai, kiti
Žymiai greičiau...

Kirminiukas pavargo,
Susirangė pagaliuko
Šiaurinėje pusėje ir
Svajoja apie pirmąjį
Vasarinį skrydį.

Skruzdė padarė tūkstantį
Žingsnių per mane ir
Mano išmintą pėdsaką.
Žolė, ir ta linguodama
Tiesiasi...

O aš kirminiukas, kuris
Padarys tūkstantį žingsnių
Per save... kad pakiltų...

Pavėsy

Mąstau apie tave –
Ką noriu pasakyti,
Parodyt, kuo pasidžiaugti...

Laiko gijomis teka
Vilties tikėjimas amžių paslaptim...
Lyg sultys medžio šaknim į lapus ir žiedus.

Pasirodyk...
Nebesislėpk,
Pasaulis žino -
Tu esi.

Mąstau apie tave
Žiūrėdama į dangų,
Į paukštį, giedantį šakose...

Susuko lizdą ramybė
Ir žvelgė į gyvenimą ant žemės
Besišypsodama...

Graži diena.
Aš gėlė tavo prieglobsty
Nuo vėjų...
Tu medis.

Ryto nuojauta

Vakaras be vėjo,
Ir sėdi jame
Ant suolo.
Parideni saulę,
Pažaidi skruzdžių
Gyvenimą
Ir per vėsią naktį
Lakštingalų giesmėm
Nuklotomis pakrantėmis
Brendi į kitą
Rytojų...
Sutikti savo
Saulės.

Kitokia

Jauti, kaip tartum natos gula ant tavęs
Minkštos snaigės,
Kaip ant pakelės medžio,
Ilgai laukusio
Ramios pasakos prieš miegą.

Medis medžiui – medis.
Draugas, kol gyvens,
Drauge bus miškas.
Žmogus žmogui ...

Ant šakos meiliai šypsosi
Varnas.
Juodų sielų žmonės.

Kad varnai neapsunkintų šakų,
Klausaus snaigių melodijos.
Aš jau toli...
Savam miške.

Akimirka prie jūros

Per visą šlaitą
Išsiliejusi saulė
Mojavo dangui
Auksine kasa.

Įmerkiau kojas į
Raudonų žemuogių mišką
Ir tik kėkšto sparne
Perskaičiau laišką
Nuo jūros...

* * *

Šalto vėjo vėsoma
Nakties tamsoj
Įsijuosė į mano baltinius.

Per pelenus
Dulkių keliais
Pakilo tikėjimo paukščiai.

Nuleistais delnais
Žvelgiu į dangų.
Ir lyg laive
Beribėj jūroj...

Kol sužydės jazminai.

Vėjas

Per mūsų galvas, per dangų,

Per svajas

Paukščiai nardo,

Per atdarą langą, per stalą

Iš kiemo

Vaikų balsai,

Per dieną, per naktį,

Per mane

Srauniam upely

Per pėdas

Teka vanduo.

Vis dar bandai

pagaut?!